

Frontul Salvării Naționale se constituie ca o mișcare de centru-stînga, adresată tuturor celor care, cu mintea și cu brațele, asigură progresul țării, orientare ce-l apropie de valorile și obiectivele social-democrației europene

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU NOI

tehnologice să nu se potrivească cu altă vreme cî "fontecile" preturilor pe piața mondială nu a început să acționeze prohibitiv.

În momentul în care revoluția științifică și tehnică contemporană a modificat radical tehnologia, iar industria românească s-a dezvoltat suficient de mult pe baza vechii tehnologii, costurile unei schimbări tehnologice masive n-au mai putut fi suportate de economia noastră în continuă degradare și soluția importului de tehnologie nu a mai funcționat. În aceste condiții, singura sursă accesibilă pentru a menține în funcțiune industria și economia a rămas forța de muncă. Mai exact, diferența între ceea ce forța de muncă putea produce cu tehnologia veche de care dispunea și ceea ce ea consuma. Pentru a spori această diferență, în condițiile degradării continue a tehnologiei și a infrastructurilor industriale, s-a apelat la reducerea forțată a consumului (adică a nivelului de trai al populației). Pentru a asigura acest lucru s-a trecut în accentuarea fără precedent a dictaturii politice.

Așa au fost, treptat, generate toate caracteristicile regimului ceaușist care regim care supraviețuia doar prin exploatarea și mai accentuată a clasei muncitoare.

Problema centrală este însă de ce, ce anume face ca industria românească să fie incapabilă să producă autoînoirea tehnologică cu aceleași structuri tehnice și organizatorice pe care le are și industria occidentală?

Tradiția, schimbările neechivalente de care beneficiază economia occidentală nu pot constitui singurii factori care ne-ar permite un răspuns pertinent. Nu trebuie scăpat din vedere un aspect esențial: lipsa relației de capital ca mecanism economic fundamental al unei producții de tip industrial. Am făcut această subliniere intrucît relația amintită nu trebuie, gîndită exclusiv în termenii existenței posesorilor de capital de tip liberal, ci în cel al structurilor economice care impun un anumit comportament economic al grupului de investitori.

Înnoirea tehnologică din industria occidentală este produsă nu de dragul înnoirii sau al bunăstării, ci pentru a asigura reproducerea lărgită a capitalului. Aceasta intrucît capitalul, ca relație esențială a producției de tip industrial, condiționează de creșterea sa continuă orice reluare a producției. Deciziile de înnoire nu sînt decizii tehnice, ci decizii economice. Decizii ale puterii economice. Nu mecanismele de piață, cum ar fi concurența, impun aceste decizii, ci acel grup social al posesorilor de capital (sau pur și simplu al celor care nu conștientizează de investiții) care nu produce decît dacă, producînd, își mărește capitalul.

Revoluția socialistă a înlăturat acest grup (practic structurile economice care-l susțineau și reproduceau din punct de vedere social), dar noul grup pe care l-a adus la putere nu a fost cituși de puțin clasa muncitoare, ci o elită politico-administrativă de tip feudal. Aceasta elită — sau pătura dominantă — nu depindea cituși de puțin de înnoirea tehnologică, ci, dimpotrivă, de stabilitatea acesteia, cîci înnoirea genera sau ar fi riscat să genereze modificări ale structurilor sociale, iar pătura dominantă depindea de caracterul static al acestor structuri. De asemenea, depindea de sprijinul social și politic pe care l-i acorda clasa muncitoare și, prin urmare, de credibilitatea doctrinei care o legitima ca reprezentantă a acesteia. Doctrina a rămas credibilă, iar burocrația politico-administrativă a fost sprijinită de clasa muncitoare numai alții vreme cî i-a asigurat acestuia o poziție favorizată în societate în raport cu celelalte categorii și clase sociale (în principal pe seama exploatarea mai accentuată a țărănimii și reducerea statutului social și intelectualității). Acest lucru a fost

relativ ușor de făcut, cîtă vreme clasa muncitoare (salariatii industriali, inclusiv intelectualitatea tehnică) era numeric redusă, pentru că însemna doar redistribuirea în folosul acesteia a rezultatelor producției. În momentul în care însă elita nu a mai putut menține sistemul decît prin exploatarea clasei muncitoare, atunci clasa muncitoare însăși s-a ridicat împotriva sistemului.

Pe scurt, latura economică a crizei a fost generată de utilizarea unor tehnologii industriale într-un sistem ne-industrial de producție. Într-un context economic-social de tip feudal.

Absolut toate caracteristicile importante ale societății românești, de la situația partidului comunist și pînă la problemele tineretului, sînt consecințele acestei configurații generale.

O asemenea înțelegere a cauzelor reale ale crizei, ca rezultat normal al

participării la redistribuirea resurselor și pe de altă parte, a determinat marginalizarea unor categorii sociale și profesionale suplimentare. Numărul acestor categorii și importanța lor socială au devenit, treptat, tot mai mari. Au fost, astfel, marginalizate în etape: categoriile de populație necupată — bătrînii; tinerii care au terminat sau întrerupt școala, dar nu au găsit de lucru, casnicele, handicapații, bolnavii cronici, toate categoriile care beneficiau sau depindeau de asistență socială; categorii de populație ocupată, în funcție de categoria profesională din care făceau parte. În primul rînd țărăni, apoi muncitorii din anumite domenii, cum ar fi: mineri, siderurștii, constructorii la început, apoi sfera lărgindu-se și amenințînd să cuprindă practic întreaga clasă muncitoare, cu excepția categoriilor profesionale care participau la redistribuirea resurselor

ale clasei muncitoare, credibilitatea legitimității puterii prin revoluție a devenit din ce în ce mai slabă. După mișcarea protestatară a muncitorilor de la Brașov, legitimarea la putere a burocrației dominante prin doctrina reprezentării întregii "clasei dominante" a încetat complet. Tocmai de aceea, a avut loc încercarea de schimbare a structurii legitimizei, dinspre temelii sociale spre temelii naționaliste, încercare ce a eșuat.

Situația actuală

Situația actuală este rezultatul conjugat a doi factori: caracteristicile vechii societăți, care nu fost deosebite prezentate, și transformările aduse de revoluție, care urmează a fi prezentate.

În domeniul economic revoluția nu a adus nici o transformare importantă (nici nu ar fi fost posibil, în mod practic). Măsurile luate cu privire la reorganizarea unor ramuri industriale, împărțirea de pămînt țăranilor și stimularea inițiativelor private în domeniul micilor industrii și al serviciilor sînt doar corective fără efecte asupra structurilor economice fundamentale și, în special, asupra structurii republicului, care reprezintă factorul crucial al economiei.

În domeniul politic revoluția a adus o serie de transformări spectaculoase, dar de suprafață. A înlăturat dictatura ceaușistă, a desființat partidul comunist, a permis înființarea a numeroase partide și prin organizarea de alianțe a deschis calea pentru puterea politică în stat. Aceasta din urmă, mai degrabă ca luptă între persoane, decît între forțe politice reale.

Este semnificativ faptul că aproape toate mișcările cu caracter politic care au avut loc după revoluție au fost realizate sub lozinci negative. În afara Frontului Salvării Naționale, nici una nu a reușit să se reunească sub o lozincă afirmativă, să aducă un element de nouitate autentic, care ar consta, în principal, în a construi sau a afirma ceva.

În domeniul ideologicilor și legitimizei, două aspecte merită luate în discuție: cauzele lînel de ideologie și substituenții de ideologie.

Cauza principală a lipsei ideologicilor este absența unor analize autentice ale societății socialiste și deci a unei imagini clare a lucrurilor care trebuie schimbate. La aceasta se adaugă situația particulară că, exceptînd P.S.N., în prezent toate partidele politice își atrag membrii cam din aceeași categorie socială și toate urmăresc o utopie asemănătoare: transformarea României dacă nu într-un fel de Suedie, măcar într-un fel de Belgie a Orientului, fără să fie capabili nici să definească noua societate (linco de formule goale de conținut de tipul: "economie de piață", "piață liberă", "inițiativă și competență" etc.), nici modul în care se poate atinge la ea. O altă cauză rezidă în neînțelegerea mecanismelor economice dezvoltate occidental, precum și în utilizarea unor mituri legitime de aceasta ca principal conținut al ideologiei, a unor mituri în mare măsură intrinsec într-un proces de erodare: bunăstarea, beneficiile concurenței etc.

Substituenții ideologiei, dincolo de mituri și lozinci lipsite de conținut, sînt reprezentări de un fel de ideologie cotidiană, adică de concepții care au caracter de masă, dar care încă nu s-au cristalizat în ideologii. În principiu, pentru că lipsesc teoreticienii de mare prestigiu care s-o fac. Ceea ce fac și încearcă să facă în momentul de față diferitele partide politice este să canalizeze aceste ideologii cotidiene, "de stradă", spre interese electorale evidente.

■ **FRONTUL SALVĂRII NAȚIONALE** s-a conturat ca o mișcare de respingere totală și irevocabilă a sistemului comunist și a ideologiei sale. **FRONTUL SALVĂRII NAȚIONALE ESTE HOTĂRIT SĂ ACȚIONEZE PENTRU RUPTURA COMPLETĂ CU SISTEMUL POLITIC, ECONOMIC ȘI SOCIAL COMUNIST, pentru desprinderea societății de ideologia proprie acestui sistem. ACEST SISTEM NU A REUȘIT SĂ ASIGURE O STRUCTURĂ ȘI O FUNCȚIONARE EFICIENTE A ECONOMIEI, UN REGIM POLITIC DEMOCRATIC CARE SĂ RĂSPUNDA CU ADEVĂRAT FIECĂRUI INDIVID, MERSULUI ÎNAINTE AL ÎNTREGII ȚĂRI.**

■ În concepția **FRONTULUI**, un rol determinant în procesul de democratizare a societății românești îl au libertatea gîndirii, a conștiinței, libertatea de opinie și de exprimare, accesul la informație, circulația neîngrădită a ideilor și dialogul.

■ **SCOPUL FUNDAMENTAL** al politicii economice a **FRONTULUI SALVĂRII NAȚIONALE** este asigurarea bunăstării întregului popor, a calității vieții sub toate aspectele. **FRONTUL CONSIDERĂ CĂ ACEST OBIECTIV POATE FI REALIZAT ÎN CONDIȚIILE TRANSFORMĂRII TREPTATE A ECONOMIEI ROMÂNEȘTI ÎNTR-O ECONOMIE DE PIAȚĂ.**

unul proces declansat chiar de revoluția socialistă inițială (cu unele particularități ale realizării sale), conduce la limitări serioase și rar luate în seamă de opțiunile vehiculate de gîndirea cotidiană și de programele partidelor politice.

În succesiunea desfășurării crizei, criza economică a generat, succesiv, criza socială, politică și de legitimize a regimului.

CRIZA SOCIALĂ. Aceasta a constat, în principal, în marginalizarea socială a unor categorii tot mai numeroase de populație, în special de muncitori, dar nu numai. În acest context, se înțelege prin categorii sociale marginalizate o categorie socială care ocupă în societate o poziție inferioară în raport cu situația medie a veniturilor, condițiilor de muncă și condițiilor de trai sau drepturilor civile și politice. În cazul în care această poziție inferioară este consecința unei politici sociale sau a unei politici economice.

Inițial, categoriile marginalizate erau grupuri minore ca importanță în societatea românească și înglobau mai ales oponenții politici sau ideologici al regimului, precum și unele categorii sociale-profesionale cu pondere mică în populație (cum ar fi, de exemplu, pescarii din Delta Dunării etc.). Pentru categoriile care, într-un fel sau altul, erau situate aibă o poziție inferioară într-un domeniu oarecare, s-a mers multă vreme pe ideea compensării dezavantajelor prin avantaje create în alte domenii. Astfel, se compensa efortul fizic uman și condițiile grele de muncă ale minerilor prin avantaje oferite în domeniul veniturilor, locuințelor etc.

Criza economică a condus însă la restrîngerea politicilor compensatorii

(industrii speciale, servicii, comerț etc.); categorii de intelectuali, nelegati direct de activitatea economică, cum ar fi profesorii, informaticienii, matematicienii, artiștii etc., cu toate că acest proces a fost mai lent în cazul lor decît în cazul salariaților industriali; în sfîrșit, categorii sociale cu probleme sau dezavantaje speciale — mamele singure cu copii, minoritățile naționale, proaspelții imigranți din mediul rural, stagiarii învățămîntului superior etc.

Deși nu a afectat în mod egal toate aceste categorii, criza socială a contribuit la omogenizarea părții inferioare a piramidei sociale și la radicalizarea acesteia, ea transformîndu-se într-un grup care, deși eterogen din punct de vedere socio-cultural, era omogen prin opțiunea de schimbare radicală a regimului și societății.

CRIZA POLITICĂ. Aceasta a constat, în principal, în decompunerea partidului comunist. Partidul comunist nu s-a descompus prin retragerea membrilor — care nu era posibilă — ci prin anulara treptată a activității acestora. Ca organizație politică de masă, partidul a încetat să existe cu mult înainte de revoluție. El s-a restrîns treptat la burocrația de partid și și-a pierdut toate funcțiile politice, rămînd un simplu organ administrativ cu funcționari salariați. În ultimii ani, partidul comunist a fost, aproape exclusiv, utilizat ca element de legitimize a păstrării puterii de către elita conducătoare.

CRIZA DE LEGITIMARE. Aceasta a fost o criză cu caracter ideologic, rezultată aproape automat din criza socială. Pe măsură ce societatea marginaliza componente tot mai însemnate

Sub semmul trandafirului

IN DOMENIUL DEMOCRATIZĂRII

Frontul se pronunță pentru:

- pluralismul opțiunilor politice, al opiniilor și convingerilor;
- crearea de partide politice și sindicate libere;
- promovarea amplă și protecția deplină ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, inclusiv respectarea, fără discriminări și fără privilegii, a drepturilor persoanelor ce aparțin minorităților naționale;
- punerea bazelor unui stat social, de drept, întemeiat pe justiție și echitate socială, pe separația puterilor, în care alegerea conducătorilor politici să se facă pentru unu, cel mult două mandate;
- refacerea statutului firesc și consolidarea prestigiului armatei române.

IN DOMENIUL ECONOMIC

Frontul propune:

- tranziția, în condiții care să asigure stabilitatea politico-socială a țării, de la actualul sistem de planificare centralizată la un sistem liberalizat și descentralizat, bazat pe economia de piață;
- lărgirea și diversificarea prezenței sectorului particular în economia națională;
- menținerea proprietății de stat în cazul marilor întreprinderi din domeniile de interes național;
- încurajarea investițiilor străine, în condițiile protejării pieței naționale și, în principal, a pieței forței de muncă;
- a gospodăriilor țărănești individuale, cu improprietărea țăranilor corespunzător posibilităților de muncă; limitarea, prin lege, a posibilităților de concentrare a terenurilor sau a speculei cu acestea;
- sprijinirea asociațiilor și a cooperativelor agricole, ca organizații libere ale producătorilor ce vor decide în afara oricărui ingerințe administrative;
- continuarea activității întreprinderilor agricole de stat ce s-au dovedit viabile;
- abolirea monopolului de stat în domeniul comerțului exterior;
- evitarea ocumulării unor datorii externe impovărătoare.

Spre o societate electronizată și informatizată

Procesul de transformare profundă a societății românești și integrarea ei activă în lumea modernă contemporană este indisolubil legat de recunoașterea rolului primordial al electronizării și informatizării în viața economică și socială, care reprezintă esența evoluției recente a tuturor țărilor industriale avansate.

Decalajul net existent în acest domeniu între România și celelalte țări din Europa se manifestă în toate ramurile ale industriei, în economie, în întreaga viață socială.

Electronizarea și informatizarea vor eficientiza toate domeniile de activitate, economice și sociale, atât prin creșterea productivității muncii, cât și prin optimizarea activităților de management și execuție, prin echilibrarea resurselor umane, materiale și energetice ale societății, prin crearea unui sistem modern de comunicații. De asemenea, electronica și informatica sunt factori moderni în asigurarea unui nivel superior al calității vieții.

În cadrul programului de revitalizare a economiei naționale, Frontul Salvării Naționale susține dezvoltarea în România a electronicii și tehnicii de calcul în toate direcțiile ce concurează sau decurg din acestea (informatică, ingineria programării, microelectronica, robotica, telecomunicațiile, electronica audio-vizuală etc.). Aceste direcții de dezvoltare vor asigura, prin tehnologizarea unităților actuale și crearea unei noi, proprii moderne, cu largă desfacere, cu implicații în modernizarea altor ramuri industriale, în creșterea productivității muncii și a produsului național brut. De asemenea, se va asigura formarea și dezvoltarea masivă a unei forțe de muncă cu înaltă calificare.

Pentru asigurarea acestui program se are în vedere constituirea bazelor de echipamente și servicii, necesară în toate domeniile de activitate, care va fi abordată prin trei căi:

• dezvoltarea industriei proprii, cu suport al electronizării și informatizării, care să devină o ramură de foarte înaltă

productivitate, un rol important acordându-se în acest sens inițiativei private, mai ales în domeniul serviciilor și elaborării de programe (software);

• crearea condițiilor pentru importul de echipamente, programe și tehnologii avansate;

• stimularea participării unor firme străine de specialitate în cadrul unor societăți de producție și comercializare.

Frontul Salvării Naționale va milita pentru o dezvoltare armonioasă și simultană a celor trei căi. Astfel se va sprijini importul de echipamente de cea mai bună calitate din străinătate, fără a împiedica dezvoltarea industriei, care trebuie să fie competitivă și

să satisfacă standardele tehnice și de calitate mondiale. Se va sprijini înființarea de societăți mixte în scopul pătrunderii în țară a tehnologiilor de vîrf și a creării de linii de fabricație moderne. Tehnologiile de vîrf vor asigura, pe de o parte, o productivitate ridicată a muncii și, pe de altă parte, o calitate superioară a produselor.

Frontul Salvării Naționale va milita și pentru dezvoltarea unei industrii proprii de programe, în care un rol important îl vor avea firmele particulare, acordându-se o pondere corespunzătoare serviciilor, întreținerii, adaptării și dezvoltării produselor program.

Un rol important în programul Frontului Salvării Naționale de realizare a unei societăți informatizate îl are factorul uman. Va fi asigurată formarea și perfecționarea personalului din industria de electronica și tehnici de calcul, atât în țară cât și în străinătate, modernizarea facultăților de profil, înființarea de noi unități de învățămînt de specialitate, introducerea disciplinelor legate de informatică și acomodarea cu tehnica de calcul încă din învățămîntul mediu și primar. Frontul Salvării Naționale se pronunță pentru stimularea materială și morală a competențelor și talentelor existente în țară.

Frontul Salvării Naționale va acorda o atenție prioritară, prin măsuri imediate, informatizării unor ramuri vitale pentru societate și a căror rămînere în urmă din punct de vedere informatic afectează activitatea economică, nivelul de trai și viața socială în ansamblu: sistemul financiar-bancar, transportul, telecomunicațiile, învățămîntul de toate gradele, turismul și agricultura.

România trebuie să intre rapid în rîndul țărilor cu o societate electronizată și informatizată, în care activitatea de management și execuție, la toate nivelurile să se realizeze cu suportul calculatoarelor conectate în rețele locale și la distanță, publice și specializate pe diverse domenii, cu acces la baze de date naționale și internaționale, printr-un sistem modern de telecomunicații, inclusiv prin sateliți artificiali, printr-o largă folosire a conceptelor, producției și ingineriei asistate de calculator, cu larga folosire a inteligenței artificiale.

AZI

Duminică, 13 mai a.c., între orele 10-16 a avut loc pe plaușul din fața Halei Obor și la Monumentul ridicat în memoria celor 11.000 de țărani uciși în răscoala din 1907, o adunare comemorativă la care au participat peste 8.000 de țărani din toate județele țării.

Cu această ocazie a fost oficiată o slujbă religioasă la monument și s-au depus coroane de flori din partea delegațiilor țărănești participante, s-a prezentat programul de restructurare a agriculturii și s-a lansat o chemare către întreaga țărănimă.

La adunare a luat cuvîntul un mare număr de țărani care au evocat Răscoala din 1907, Revoluția din decembrie 1989 și și-au spus părerea cu privire la restructurarea agriculturii cooperatiste.

Adunarea și-a manifestat cu entuziasm dorința ca alegerile să aibă loc la 20 mai cînd își vor da votul pentru alegerea domnului Ion Iliescu în funcția de președinte al României și a candidaților P.S.N. în parlament.

Chemare către întreaga țărănimă

Astăzi 12 mai 1990 mîile de țărani veniti de pe toate me-lăgurile țării, cinstesc memoria celor 11.000 de suflete răpuse în 1907 de gloanțele ucigașe, trase la ordinul guvernărilor din acea vreme.

Frați țărani,

Trăim momente de mare însemnătate pentru soarta țării. Sînt momente create prin jertfa de sînge dată de alți frați ai noștri, în Decembrie anul trecut pe străzile Timișoarei, Bucureștiului, Sibului și ale altor localități din țară. Această nouă vărsare de sînge ne-a redat dreptul la muncă cîstigată și viață creștinească, în respect și frică de Dumnezeu. Revoluția ne-a redat dreptul jurat, dreptul de a-ți moșteni pe moșii și strămoșii noștri, dreptul de a fi stăpîni pe pămîntul cîstigat cu sacrificii nenumărate de-a lungul veacurilor, udat de sudoare și atropit din belșug cu sîngele celor căzuți în marile răscoale ale neamului și războaiele de apărare a țării.

Să luptăm pentru a ne fi recunoscut dreptul asupra „moșilor” lăsați cu limba de moarte și poruncă domnească de Mircea cel Bătrîn, de Ștefan cel Mare, de Sfinții Mihail Vodă

Frontul Salvării Naționale urmărește înnoirea profundă a societății românești, refacerea gospodăriilor țărănești individuale, cu improprietățile țăranilor, corespunzător posibilităților de muncă; limitarea prin lege a posibilităților de concentrare a terenurilor sau a speculei cu acestea; sprijinirea asociațiilor și a cooperativelor agricole, ca organizații libere ale producătorilor ce vor decide în afara oricăror ingerințe administrative.

Viteazul, de Alexandru Cuza, de răzeșii și moșnenii noștri, de bătrânul Ion Roată, și ca stăpîni — jurai strămoșilor noștri să apărăm pînă la ultima picătură de sînge tot ce ne-au lăsat ei moștenire — avem datoria sfîntă de a fi prezenți la momentele istorice care decid soarta țării și a neamului, să nu mai permitem nimănui, și niciodată, să îndrăzească voiața poporului.

Un astfel de moment istoric este și cel al alegerilor ce vor avea loc peste o săptămîină la 20 mai — primele alegeri cu adevărat libere.

Facem apel la înțelepciunea proverbială a țăranului român, ca fiecare să-și dea votul său, aceluia pe care-l consideră că vor fi capabili să lucreze pentru binele țării, să apere cinstii și demnitatea acesteia, duci și ale țăranimii.

Alături-vă celor care apără cu adevărat democrația, libertatea, adevărul și demnitatea umană împotriva minciunii și a denigrării acestor valori sfînte ale Revoluției.

Nu vă lăsați înșelați de propaganda perfidă a falșilor patrioți, care promit marea cu sarea fără ca ei să fi pus vreodată umărul la greul țării.

Nu faceți jocul celor care vin astăzi, minși de interese ascunse — personale, de grup sau de partid — să destabilizeze țara, și să învîrjbească pe unii împotriva altora.

Dați-vă votul de buni români, celor care au împărșit cu noi plînea amară a întunecatei „epoci de aur” și care au dovedit prin fapte că miline, plînea albă de pe masa țării va fi făcută din grul produs de țăranii liberi și stăpîni pe munca, pe păminturile și pe averea lor.

Nu vă lăsați provocați sau antrenați în acțiuni de dezordine. Apărați, cu calm și cumpătare democrația alegerilor, dreptul fiecăruia de a-și desemna alesul.

Exprimați-vă hotărît voiața, alegîndu-vă singuri, cu bunul simț țărănesc și cu marea noastră înțelepciune, candidații în care aveți cea mai mare încredere. Nu lăsați pe alții să voteze pentru voi și să decidă cine să vă reprezinte și să vă susțină interesele în noua conducere a țării.

Acum țara are nevoie mai mult ca oricînd de voi. Viitorul țării depinde și de votul vostru.

Frați țărani,
Să nu uităm datoria noastră sfîntă față de Pămînt, față de țară să redăm din nou unitatea și dorința, spre unirea noastră și al copiilor noștri, spre binele întregii țări, al acestui popor atît de încercat.

Trăiască România liberă și democratică!

O nouă politică în sfera relațiilor economice externe

În concordanță cu cerințele economiei de piață, care să se bazeze pe următoarele principii: abolirea monopolului de stat asupra comerțului exterior, descentralizarea deciziei de comerț exterior și asigurarea autonomiei funcționale și financiar-voluntare a comercianților, indiferent de natura proprietății și forma de organizare a acestora; înlocuirea planificării centralizate a activității de comerț exterior cu programe orientative, a căror urmărire și control se vor realiza exclusiv prin pîrgihii economice; pentru desăvîrșirea normală a activității de comerț exterior în condițiile economiei de piață este necesară crearea unei structuri instituționale care să faciliteze conectarea la mecanismele pieței externe. De asemenea, considerăm că

nouă politică — externă — va da atenția cuvenită promovării și respectării angajamentelor comerciale bilaterale și multilaterale ale țării.

În conformitate cu principiile economiei de piață și abolirea monopolului statului asupra comerțului exterior, schimburile economice externe vor fi efectuate de noi tipuri de subiecți de comerț exterior, respectiv societăți comerciale (de stat, particulare, mixte) în diverse forme de organizare (pe acțiuni, cu răspundere limitată, etc.). Activitățile întreprinderi de comerț exterior vor trece la noua formă de organizare prin subscirerea capitalului social de către stat, de către unitățile economice pentru care prestează operațiuni de export-import, precum și de către personalul care lucrează în cadrul acestor întreprinderi. De asemenea, în conformitate cu noua legislație privind regimul capitalului străin, se va încuraja constituirea de societăți mixte de producție și comercializare (sau numai pentru activități de comerț exterior), asigurîndu-se condiții stimulatoare pentru atragerea participației externe.

O problemă deosebit de importantă pentru o participare normală la schimburile economice internaționale este asigurarea condițiilor pentru convertibilitatea monedei naționale, astfel încît aceasta să nu cauzeze la scurgere de venit național. Considerăm că pentru realizarea acestui deziderat este necesar să creăm structuri productive eficiente, competitive și un echilibru economic care să favorizeze o dinamică susținută a comerțului exterior. De asemenea, este necesar să se asigure stabilitatea circulației monetare, constituirea rezervelor valutare, consolidarea sistemului financiar, bancar, inclusiv a politicii financiare și valutare, care vor permite lărgirea oriei de utilizare a monedei naționale în relațiile externe și recunoașterea convertibilității leului pe plan internațional.

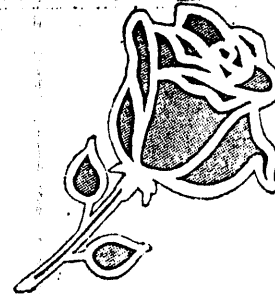
O altă problemă deosebit de importantă a integrării industriei românești în diviziunea internațională a muncii este aceea a structurii producției pentru export, considerată prin prisma ponderii ramurilor și subramurilor industriale în totalul exportului. Aceasta structură va trebui să înregistreze modificări substanțiale, determinate pe de o parte de specificul economiei românești în ceea ce privește resursele de materii prime și energie, consumul intern, nivelul tehnologic actual și obținabil în viitorul previzibil, iar pe de altă parte, de studii de piață prospective, care să evidențieze segmentele de piață externă în care exportul românesc are cea mai bună șansă de penetrare.

În linia marș, restructurarea exportului va presupune:

- a reducere substanțială a exportului Industriei alimentare (pînă în momentul în care producția agricolă și zootehnică vor depăși necesarul intern), o diminuare pînă la un nivel economic rațional a ocelor exporturi din domeniul metalurgiei, petrochimiei și chimiei de mare tonaj care reprezintă reexportarea de materii prime importate, cu adaos redus de prelucrare în condițiile unor consumuri energetice mari;

- un efort susținut de dezvoltare a producției și exportului de produse ale construcției de mașini, electronicii, chimiei de sinteză, bunurilor de consum, a laminatelor din oțeluri speciale, semifabricatelor din aluminiu, care reprezintă o valoare care este superioară a muncii și inteligenței naționale.

Frontul Salvării Naționale consideră că în domeniul relațiilor economice externe obiectivul de durată este reintegrarea României în economia mondială globalizată, fiind însă necesară o etapă „europeană”, avînd în vedere transformările profunde care au loc pe contînuu și care vor duce la o nouă arhitectură economică și politică a Europei.

Sub
semnul
trandafirului

ÎN DOMENIUL SOCIAL

Frontul se pronunță pentru:

- îmbunătățirea aprovizionării populației cu alimente, îmbrăcăminte, bunuri de larg consum și diversificarea serviciilor;
- asigurarea necesarului casnic de energie, combustibili, apă caldă și menajeră;
- asigurarea unui număr sporit de locuințe;
- garantarea unor venituri minime;
- introducerea săptămîinii de lucru la 40 de ore;
- ajutor de șomaj la nivelul venitului minim garantat;
- reorganizarea sistemului de ocrotire socială, în mod deosebit extinderea asistenței sociale, a copiilor, handicapatilor fizic și mintal, persoanelor în vîrstă;
- gratuitatea serviciilor medicale de bază și modernizarea instituțiilor medicale;
- eliminarea condițiilor grele de muncă pentru femei; diversificarea serviciilor menite să reducă efortul și timpul afectat activităților casnice;
- îmbunătățirea rețelei de creșe și de grădinițe;
- protejarea familiilor tinere;
- renunțarea la practicile paternaliste în organizarea timpului liber pentru tineri.

În domeniul MODERNIZĂRII ȘCOLII, RENĂȘTERII ȘTIINȚEI ȘI CULTURII

Frontul propune:

- acces nediscriminatoriu și gratuit la toate treptele de învățămînt;
- selecția și sprijinirea talentelor prin acordarea de burse în țară și străinătate;
- un sistem național coerent de orientare școlară și profesională;
- autonomia universitară;
- adoptarea unei noi Legi a învățămîntului;
- un nou statut al cadrelor didactice și al cercetătorilor;
- realizarea unei societăți informatizate, pe baza dezvoltării și utilizării microelectronicii, a informaticii, automatizării și a comunicațiilor;
- circulația valorilor culturale naționale în lume;
- lărgirea contactelor cu viața culturală internațională;
- asigurarea autonomiei actului de creație și acordarea de subvenții din partea statului.